

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 februarie 2011 în cauza R 53/2005-1;

— obligarea OAPI și a Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă o încălcare a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ rezultând dintr-o interpretare eronată a expresiei „conferă [...] dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente”.

Contrar hotărârii Tribunalului, nu se poate porni de la premiza că singura cerință stabilită de această dispoziție este aceea ca semnul invocat să aibă un domeniu de aplicare care depășește domeniul local. Expresia în discuție ar trebui să fie interpretată în sensul că limitează mai mult sfera semnelor al căror domeniu de aplicare depășește domeniul local pe care se poate întemeia o opoziție. În temeiul acestei interpretări, dreptul național în litigiul ar trebui să confere titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente pe ansamblul teritoriului statului membru din care provine acest drept.

Această interpretare este susținută de sensul procedurii de opoziție împotriva unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, de dispozițiile articolelor 110 și 111 din Regulamentul 207/2009, precum și de modul în care este interpretat criteriul prevăzut la articolul 4 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/95/CE ⁽²⁾, care este identic cu cel prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.

Legiuitorul german, interpretând în mod corect articolul 4 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/95, a transpus în dreptul național această prevedere în sensul că conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente pe ansamblul teritoriului Republicii Federale Germania. Interpretarea expresiei „conferă [...] dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente” ar fi relevantă pentru soluționarea litigiului.

Cu titlu subsidiar, recurenta invocă încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 prin interpretarea eronată a expresiei „cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local” efectuată de Tribunal. În această privință, recurenta se întemeiază pe sensul procedurii de opoziție, pe obiectivul limitării sferei semnelor naționale care pot sta la baza unei opoziții, pe legătura normativă cu articolele 110 și 111 din Regulamentul nr. 207/2009, precum și pe dispozițiile articolului 4 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/95/CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Recurs introdus la 17 iunie 2013 de Peek & Cloppenburg KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 18 aprilie 2013 în cauza T-507/11, Peek & Cloppenburg/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-326/13 P)

(2013/C 245/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Germania)
(reprezentant: P. Lange, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Germania)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 18 aprilie 2013 în cauza T-507/11;

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 februarie 2011 în cauza R 262/2005-1;

— obligarea OAPI și a Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă o încălcare a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ rezultând dintr-o interpretare eronată a expresiei „conferă [...] dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente”.

Contrar hotărârii Tribunalului, nu se poate porni de la premiza că singura cerință stabilită de această dispoziție este aceea ca semnul invocat să aibă un domeniu de aplicare care depășește domeniul local. Expresia în discuție ar trebui să fie interpretată în sensul că limitează mai mult sfera semnelor al căror domeniu de aplicare depășește domeniul local pe care se poate întemeia o opoziție. În temeiul acestei interpretări, dreptul național în litigiul ar trebui să confere titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente pe ansamblul teritoriului statului membru din care provine acest drept.

Această interpretare este susținută de sensul procedurii de opoziție împotriva unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, de dispozițiile articolelor 110 și 111 din Regulamentul 207/2009, precum și de modul în care este interpretat criteriul prevăzut la articolul 4 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/95/CE ⁽²⁾, care este identic cu cel prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.

Legiuitorul german, interpretând în mod corect articolul 4 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/95, a transpus în dreptul național această prevedere în sensul că conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente pe ansamblul teritoriului Republicii Federale Germania. Interpretarea expresiei „conferă [...] dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente” ar fi relevantă pentru soluționarea litigiului.

Cu titlu subsidiar, recurenta invocă încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 prin interpretarea eronată a expresiei „cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local” efectuată de Tribunal. În această privință, recurenta se întemeiază pe sensul procedurii de opoziție, pe obiectivul limitării sferei semnelor naționale care pot sta la baza unei opoziții, pe legătura normativă cu articolele 110 și 111 din Regulamentul nr. 207/2009, precum și pe dispozițiile articolului 4 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/95/CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad — Burgas (Bulgaria) la 18 iunie 2013 — Lukoyl Neftohim Burgas AD/Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas”

(Cauza C-330/13)

(2013/C 245/09)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Burgas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lukoyl Neftohim Burgas AD

Pârât: Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas”

Întrebările preliminare

1. Metoda de determinare [a conținutului de] constituenți aromatici în produsele menționate la capitolul 27 din NC prevăzută în anexa A la notele explicative la capitolul 27 din NC este în contradicție cu definiția constituenților aromatici prevăzută de regulile generale privind capitolul 27 din SA? În cazul în care există o astfel de contradicție: cum se determină acești constituenți, iar metoda ASTM B 2007 [probabil «ASTM D 2007»] este adecvată și admisibilă în acest scop?

2. Care este semnificația expresiei «constituenți nearomatici» utilizată în notele explicative la capitolul 27 din NC și în notele explicative la capitolul 27 din SA, precum și în nota 2 la capitolul 27 din SA? Această semnificație se suprapune semnificației expresiei «hidrocarburi nearomate» sau este mai extinsă? În cazul în care această expresie este mai extinsă decât semnificația ultimei expresii: cuprinde toți constituenții care, având în vedere greutatea, nu sunt acoperiți de expresia «constituenți aromatici» sau este vorba despre constituenții unui produs precum produsul din procedura principală care, din punct de vedere al greutății, nu este cuprins de niciuna dintre aceste două categorii — «constituenți aromatici» și «constituenți nearomatici»?

3. Este admisibilă utilizarea aceleiași metode atât în vederea stabilirii constituenților aromatici, precum și a celor nearomatici în sensul capitolului 27 din NC și a capitolului 27 din SA, iar în cazul unui răspuns afirmativ, care este această metodă? În cazul în care acest lucru nu este admisibil: care este metoda ce trebuie utilizată în vederea determinării constituenților aromatici și care este metoda ce trebuie utilizată în vederea determinării constituenților nearomatici?

4. Care dintre cele două poziții 2707 și 2710 din capitolul 27 din NC desemnează mai exact un produs având caracteristici similare produsului din procedura principală?

5. În cazul în care ambele poziții desemnează la fel de exact un produs având caracteristici similare celor ale produsului din procedura principală: preponderența constituenților aromatici din greutate este caracteristica ce le conferă caracterul semnificativ?

6. Care dintre cele două poziții 2707 și 2710 se referă la produse având caracteristicile cele mai asemănătoare cu cele ale produsului din procedura principală?

7. Există o contradicție între o parte a notelor explicative la NC privind pozițiile 2707 99 91 și 2707 99 99 și nota 2 la capitolul 27 din SA sau această ultimă notă nu are caracter exhaustiv, ci doar exemplificativ?

Potrivit notelor explicative la NC privind subpozițiile 2707 99 91 și 2707 99 99, «uleiuri[le] grele (altele decât cele brute) obținute din distilarea gudronului de huilă la temperaturi înalte» — dacă nu îndeplinesc cele patru condiții cumulative, menționate în cadrul notelor explicative la NC privind aceste subpoziții —, trebuie clasificate conform caracteristicilor lor la subpozițiile «[...] 2710 19 31 — 2710 19 99 [...]».

Potrivit notei 2 la capitolul 27 din SA, prin denumirea «uleiuri petroliere și uleiuri obținute din minerale bituminoase» cuprinsă la poziția 2710 se înțeleg și uleiurile asemănătoare, precum și uleiurile formate preponderent din amestecuri de hidrocarburi nesaturate, indiferent de procedura de producție, în care constituenții nearomatici predomină în greutate față de constituenții aromatici.